

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010526
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010526.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného G. Z., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného G. Z. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 20.07.2022, sp. zn. 3Nt/46/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 25. augusta 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného G. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 20.07.2022, sp. zn. 3Nt/46/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, preradil odsúdeného G. Z. (ďalej len „odsúdený“) na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/53/2017 zo dňa 09.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/22/2018 zo dňa 07.02.2019 a výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/110/2015 zo dňa 19.02.2016, právoplatným dňa 13.05.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/110/2015 zo dňa 09.12.2019, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že zákonné podmienky na preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, sú splnené, odsúdený bol počas výkonu trestu odňatia slobody raz disciplinárne odmenený, avšak celkovo bol 9-krát disciplinárne potrestaný, hodnotený bol so záverom, že všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú neefektívne, menovaný je voči zaobchádzaniu rezistentný, jeho postoj k vlastnému reedukačnému procesu je apatický a preukazuje splnenie podmienok na preradenie, keďže výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia u neho neplní svoj účel. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že aj napriek intervenciám zo strany výchovného a režimového personálu nedošlo k pozitívnej zmene v správaní a vystupovaní, nespolupracuje na plnení stanovených cieľov, programu zaobchádzania a jeho aktivita pri ich plnení nie je na požadovanej úrovni, okrem oblasti vzťahov s vonkajším prostredím. V jeho správaní a vystupovaní sú opakovane zaznamenané nedostatky, nemá záujem na plnení programu zaobchádzania, permanentne sa dopúšťa rôznych porušení ústavného poriadku, podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien si nevytvára, negatívnym postojom k plneniu svojich povinností a opakovaným porušovaním ústavného poriadku negatívne vplyva na ostatných odsúdených, jeho postoj k páchanej trestnej činnosti je nekritický. Mal preto za to, že typ ústavu a stupeň jeho stráženia v súčasnosti nezodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie a dospel preto k záveru, že na odsúdeného bude potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu

trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom stráženia, v súlade s návrhom riaditeľa ÚVTOS Želiezovce.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že ešte pred začatím pojednávania žiadal o odňatie a prikázanie veci, nakoľko sa domnieval, že ÚVTOS Želiezovce a Okresný súd Levice majú nadštandardné vzťahy a žiadal, aby o jeho preradení rozhodol iný súd, no sudca Okresného súdu Levice mu nevyhovelo a o zaujatosti rozhodol, že je účelová a nedôvodná. Mal za to, že mu bol odopretý spravodlivý a nezaujatý súdny proces. Ďalej uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu nesúhlasí, uznáva síce, že bol niekoľkokrát disciplinárne potrestaný, ale je odhodlaný zmeniť svoje správanie, chce sa snažiť a zaradiť sa do kolektívu na oddieli, má záujem aj o pracovné zaradenie, nakoľko v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou pracoval a bol za to aj disciplinárne odmenený, chodil aj do školy odbor kuchár, ale nakoľko mu zmenili diferenčnú skupinu z B na C, tak musel ukončiť štúdium. Uviedol, že dokáže fungovať a rešpektovať ústavný poriadok, poslúchať príkazy referentov a splňať program zaobchádzania.

Žiadal preto, aby bolo rozhodnutie Okresného súdu Levice zrušené a bolo znova prejednávané iným súdom a žiadal o šancu dokázať, že nepatrí do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednanú vec na rozhodnutie dňa 18.08.2022, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

V rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že jasné a úplné skutkové zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia a ktorého obsahom je záver, že u odsúdeného výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia neplní svoj účel, a preto bolo potrebné rozhodnúť o jeho preradení do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Podľa § 9 odsek 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody v znení neskorších predpisov, ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Aj nadriadený súd mal totiž za bez akýchkoľvek pochybností za zákonu zodpovedajúci a zisteným skutočnostiam opodstatnený záver o tom, že odsúdený svojím odmietavým postojom a opakovaným porušovaním ústavného poriadku negatívne vplýva na ostatných odsúdených, podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien si nevytvára, všetky dostupné metódy výchovného pôsobenia sú neefektívne, voči zaobchádzaniu je rezistentný, a preto preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody a to preradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Námietky odsúdeného uvádzané v písomných dôvodoch sťažnosti ohľadne jeho návrhu na odňatie a prikázanie veci nadriadený súd nepovažoval za opodstatnené a poukazuje na správny a zákonný postup súdu prvého stupňa, keďže odsúdený na verejnom zasadnutí namietal výlučne procesný postup súdu, preto s poukazom na ustanovenie § 32 odsek 6 Trestného poriadku nebol dôvod na to, aby súd o tomto návrhu konal.

Argumenty odsúdeného ohľadne jeho fungovania, rešpektovania ústavného poriadku, poslúchanie príkazov referentov a plnenie programu zaobchádzania nadriadený súd považoval súd za irelevantné a účelové, nakoľko odsúdený mal od roku 2016 dostatok času na to, aby si osvojil ústavný poriadok (ani vo výkone väzby jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni) a doposiaľ u neho nenastali žiadne pozitívne zmeny v procese resocializácie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako i s poukazom na nekritický postoj odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti a vysoké riziko jeho sociálneho zlyhania, bolo preto nepochybne potrebné odsúdeného preradiť na ďalší výkon trestu odňatia slobody z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, keďže výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia u odsúdeného neplní svoj účel.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán sťažnosť zamietne, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.